

Maurentius hefur fyrri mongum árum síðan yrkt henda — hin fyrsta færoyyska 1. maí sangin. Hann hefur staðið í SOSIALNUM fyrr, men hefur rithøvundurin valt um hann, so hann nú hevur orðaljóðið. sum hetta

1. maí

Lag: Brødre, lad våbnene lyne.

Nú brandar maisólin bjarta, Valborgarmessudag. Hon verður hvørt arbeiðarhjarta í borg og í bygðarlag.

Hin stormharði myrki vetur, tá foldin er stírd og kold, sitt dapra merki setir á bívandi manna fjöld.

Vetrarins stormar, ið strúka kring tindar og gjøgnum skørð, sópa um koll alt tað mjúka og eyma í manna sál grør.

Sum stormar fíla um tindar og hvirlurnar hvína um skørð, sum skiftandi baldrutir vindar er fjøldanna lív her á jørð.

Sól sær nú um víðar vøllir, og lívgandi, fløvandi hon brytur seg inn í hollir, so bjart birtist ljós í lon.

Alt tað ið livir og andar, bæði um lond og leið, fagnar tí sól, ið brandar um hádegisstund í maí.

M. S. VIÐSTEIN

Jóhan Samuelsen til áminningar

Hann, ið kendi Jóhan Samuelsen — vanliga nevndur Suðuroyar-Jóhan — ættaður úr Hvalba, har hann var føddur 5. oktober 1890, vardi litið, at hann so bráðliga mátti leggja frá med alla, tí til hitt allra seinasta var hann hin altíð arbeiðssami, ágrýtni, fryntligi og vinsæli maðurin.

Hóast hann var komin væl upp í árin, stundaði móti teimum 78, var tað eins og aldurin ikki reidiliga rein á hann, og eins og í bestu árum legði hann frá landi nú á ellisárumum at heilsa dótturini, ið hevði silvurbúðleyp niðri í Danmark.

Tað var á heimleiðini frá hesi ferð, hann gjordist sjúk, so álvarsliga sjúk, at skipið noyddist leggja at aftur í Danmark við honum.

So álvarsom var sjúkan, at sjálvt ikki reystmenn Jóhan var førur fyri at standa ímóti — leygdaggin seinast slóknaði hann.

Jóhan var avreksmikil maður. Sum 16-17 ára gamal var hann til skips við Suðuroyarskipinum Falkinum, Skúgvi og Ingrid.

Í 1911 fór hann umboð í hin nú elsta Smiril sum fyrbotari, og har var hann í heili 7 ár.

Í 1914 giftist hann til Klakksvikar, har hann hevði funnið sær vívina Mariu, sum í dag er 77 ár. — Við henni átti hann 6 børn, og sum tey frægu og ágrýtnu fólk tey bæði altíð hava verið, tóku tey sær eitt fosturbarn afturat.

Komin til Klakksvikar at búgva, royndi Jóhan seg aftur á sjónum til fiskiskap og var við bæði Zion og Vælfarinum.

Eina tíð sigldi hann við posti eysturum Múlan, og var hetta arbeiðið ikki altíð hitt tesligasta.

1924 fór hann til Noregs við Olaf í Vági at keypa linubátin Bartalder, sum hevði dampmaskinu, og slikt maskintól hevði Jóhan skil uppá og hegni til. — Her starvaðist hann eini tvey ár.

Nú komu trý ár, tá Jóhan var heima. Hann royndi sum húsa-smíður og væl bar til, tí í hondum hansara lagaði alt seg sera væl.

Í 1929 vóru boð eftir honum at koma við hvalabátinum Suderø — eisini teir sóknadust eftir hinum góða maskinmanninum.

Tað var á hesum sinni, at teir fingi boð um at leita eftir báti úr Høvi sum hevði verið á Tvoroyri.

Bátin funnu teir, og eftir íttíðar-peningamáti var virðislonin ikki so litil; Jóhan fekk 100 kr. í sín part.

Í 1930 fór Jóhan við hvalabátinum Lopra, og tað var um hetta mundið, at hann leitaði sær kunnleika sum maskinmaður og setti seg á skúlabonkin við øðrum; men so illa visti við, at hann undir skúlagongdini var óheppin og breyt seg sundur.

Í mong ár hevur Jóhan arbeitt á sleipistøðini hjá p.f. Kjølbro o.s.; men inn ímillum hevur hann røkt onnur stovr.

Hann var m.a. við til at sigla

AT minusspreingirnar undir krignum vóru rættiliga álvarsamar — eitt nú spreingar í Lørvík, sum kostaðu 240.000 kr.

AT reyðu blóðlíkamini í mannalikaminum eru so livveik, at tey einans liva í 120 dagar.

gamla Skálagerð av landinum, tá hann varð seldur, og somuleiðis við til at sigla nýggja Skálagerð heim til landa, tá hann kom higar á fyrsta sinni.

Í bardagaárunum var hann onkun tíð til sjós. Soleiðis var hann við í april mánað 1941, tá Næraberg var seldur av týskum bumbuflogfari.

Jóhan hevði heldur langan veg til arbeiðis; men tað kom ikki fyrri, at hann brúkti syklu ella bil.

Ov seinur var hann ongatið. Sum mál hevði hann: heldur ein tíma ov tíðliga enn 5 minuttir ov seint.

Eingin veit at siga frá, at hansara partur av arbeiðinum hevur ligið eftir. Hann var ágrýtni, legði sær nær og tað, ið greiðast skuldi úr hondum var altíð væl gjørt og við slíkum skili, at óneyðugt var hjá øðrum at fara aftur um aftur.

Nú hava arbeiðssamar hendur lagt frá sær med alla. Hin friðsæli vitugi, skilagóði og altíð hugnaligi maðurin er farin.

Eftir eru bert minni — minni — ein ein mann, ið av sonnum var sinum ættarfólki, vinum, bygd og landi ein fyrmynd bæði til arbeiðis, gleði og gaman.

Friður veri yvir minni tinum!

Villi Sørensen.

Pf. MARIA POULSEN & Co.

TLF. 2000

TØRSHAVN

TLF. 2001

LESID SOSIALIN

LISTAKAPPING

Amnesty International Føroya deild, sigur frá:

AMATOR-KAPPING

Vit ætla okkum undir eina amatormálingar- og tekniframsýningu u. l. 1. juni í ár, til frama fyri Amnesty International.

Nakrir av okkara kendastu listarmonnum skulu velja út tær bestu myndirnar, sum fáa fyrstu og aðru virðislon.

Luttakarar kunnu lata upp til triggjar myndir hvør.

PROFESSIONELLIR OG AMATORAR

Samstundis verður boðin til kapping um at gera uppskot til eina plakát við einum motívi í samband við endamáli A.I.

Tann besta plakátin verður virðislon og prentað í mongum eintøkum sum verður uppslagin um alt landið í samband við »Prisoner of Conscience Week«, 17.-23. november 1968.

Í dag er seinasta freist at boða frá.

Nærri upplýsingar fáa tygum við at venda tygum til tlf. 3134 ella skriva til Amnesty International, Postbox 219, Tórshavn.»

Veitst tú

AT hin fyrsta M. A. JACOBSEN heiðurslonin í 1959 — 1000 kr. — fór í tvíningar, ávikavíst 500 kr. til Jóan Chr. Poulsen fyri Føroysk orðafelli og orðtøke, og 500 kr. til T. N. DJURHUUS fyri yrkingarsavið »Og dansurin gongur.«

AT »ibúgvárnir í eini mýrutúgu« í vanligari skóg dagliga gera enda á umleið 100.000 øðrum smákyttum — nakað, ið sjálvandi bótir væl um vakstrarlíkindini í skógini.

AT tað var frá Kina, at makaronið kom til Italia og hitt sokallaða súrkálið kom til Týskland.

AT hárnet ikki er nakað, ið nútíðin er komin við, tí longu í bronsuöldini vóru kvinurnar farnar at brúka henda hentleikan.